

- Verhalen van bewoners
- Nieuwe coördinator
- Wekelijkse sponsors getraceerd

Van de voorzitter

Beste lezers,

Met vreugde verwelkomen wij u in deze editie van de nieuwsbrief van Hospice Parunashia. Het is een waar genoegen om u op de hoogte te stellen van de recente gebeurtenissen en betekenisvolle momenten die ons hospice het afgelopen half jaar hebben gemarkeerd.

De vrijwilligers vormen de basis van Hospice Parunashia. Samen met de wijkzorgmedewerkers van Vivent en de huisartsen zijn we in staat om goede zorg en warmte te geven aan onze gast-bewoners. Volgend jaar al voor het vijfde jaar en sinds de start hebben we nu al 150 medemensen een plekje kunnen geven. In het hospice hebben we gelijktijdig plaats voor 4 gast-bewoners. In het afgelopen jaar bleek dat dit te weinig was en hebben meerderen moeten teleurstellen. We weten hoe waardevol onze rol kan zijn en vinden het dan ook bijzonder erg, dat we niet iedereen die dat wil, een plek kunnen geven. Reden voor ons bestuur om na te denken over de toekomst.

We zijn bijzonder blij dat we sinds 1 augustus een vaste coördinator hebben kunnen aantrekken in de persoon van Susanne Haerkens. Samen met onze coördinatoren-vrijwilliger, Dorothée van de Wetering en Jos Huisman, is daarmee de dagelijkse leiding in het hospice in goede handen en maken we daarmee een professionaliseringslag door. Susanne stelt zich in deze nieuwsbrief graag aan u voor.

Aan het einde van het jaar willen we als bestuur graag van de gelegenheid gebruik maken om onze onmetelijke waardering uit te spreken voor alle vrijwilligers, zorgprofessionals, families, vrienden en sponsors die ons hospice tot een thuis maken. Uw toewijding en mededogen zijn de bouwstenen van onze zorggemeenschap en we zijn diep dankbaar voor die voortdurende steun.

We hopen dat u deze nieuwsbrief met evenveel enthousiasme leest als waarmee ze door onze vrijwilligers is samengesteld en wensen u mooie kerstdagen toe en een gezond en gelukkig 2024.

Ton Huisman

Voorzitter Stichting Hospice Parunashia

ZorgkaartNederland

Dit is het grootste onafhankelijke ervaringsplatform in de zorg. ZorgkaartNederland is een manier om patiënten een stem, invloed en keuze-informatie te geven. ZorgkaartNederland is onafhankelijk, betrouwbaar en heeft geen winstoogmerk. Van patiënten, voor patiënten. Voor het Hospice is het platform een kwaliteitsinstrument, waarmee we inzicht krijgen in wat volgens de (familie van) gasten goed gaat en beter kan.

Families die bij ons te gast waren kunnen hier hun ervaringen anoniem delen. We voelen ons enorm vereerd om de fantastische waarderingen die we hebben mogen ontvangen afgelopen tijd.

Even voorstellen: Susanne

Naar de voordeur lopend word ik verwelkomd door de lichtjes van de eerste kerstboom van dit jaar. Bij binnenkomst een warm welkom van de vrijwilligers die in de gezellige huiskamer de tafel aan het dekken zijn voor de gasten die net fijn verzorgd zijn door Yvonne. Ton komt kijken naar de printer en Willemien is er voor een gesprekje met Karel waarover je kunt lezen in deze nieuwsbrief. In de loop van de ochtend komt er bezoek voor de verschillende gasten, een van hen gaat in de rolstoel met haar dochter buiten wandelen. Een huisarts loopt binnen voor een familiegesprek. Een andere huisarts drinkt even een kopje koffie mee in de keuken voor het bezoekje aan zijn patiënt die in het hospice verblijft. Francien komt langs om het boodschappenlijstje voor vandaag op te halen. De mooie nieuwe kussens voor op de banken in de huiskamer die we hebben gekregen worden bewonderd. Een moment in hospice Parunashia zoals ze me dierbaar zijn.

4 jaar geleden kwam ik weer in Sint Michielsgestel werken als wijkverpleegkundige en was vanaf de opening van het hospice met mijn collega's van Vivent betrokken bij de zorg. Het voelde vanaf de eerste keer dat ik er kwam ook voor mij als een "bijna" thuis met veel

aandacht en zorg voor elkaar. Wat een voorrecht om samen met al die fantastische mensen de gasten en hun naasten te mogen ondersteunen. Parunashia is een unieke plek. Niet zelden verwonder ik me erover waartoe we met elkaar in staat zijn. Gelijkwaardig aan elkaar, ieder met zijn eigen talent en dat allemaal vrijwillig. Het zou ook niet mogelijk zijn zonder de geweldige steun van de weldoener, club van 100, sponsoren, Vrienden van het Hospice, Gestelse winkels en bedrijven. Huisartsen Eric van Rijswijk en Silvio van Eunen die vanaf de start betrokken zijn om ook de medische zorg van de gasten van wat verder weg op zich te nemen, zijn werkelijk onmisbaar. En nu gaat het hospice met dankbaarheid en respect voor wat we hebben bereikt verder professionaliseren en mag ik me aan jullie voorstellen. 1 augustus jl. ben ik voor 12 uur per week als coördinator gestart. Jos Huisman en Dorothee van de Wetering, coördinatoren van het eerste uur, blijven ook ondersteunen.

Mijn naam is Susanne Haerkens. Met mijn man Bart en onze drie kinderen Peter, Elena en Willem woon ik in Heeswijk Dinther. Inmiddels heb ik zo'n 28 jaar zorgervaring. Mijn hart heeft altijd gelegen bij de thuiszorg en ben na afronden van HBO-V in Nijmegen als wijkverpleegkundige gaan werken. In die jaren heb ik hierbij van alles gedaan zoals oncologie huisbezoeken, gewerkt als diabetesverpleegkundige in huisartsen praktijken, als kwaliteitsverpleegkundige en teamcoach. Ik was betrokken bij het sociale wijkteam, had aandachtsvelden longziekte en wondzorg, participeerde in het project 'Zorg in de laatste levensjaren' van de Bossche regio en was praktijkverbinder in het JBZ. Als coördinator zal ik bijna dagelijks aanwezig zijn in het hospice als aanspreekpunt voor de vrijwilligers, de gasten en hun familie. Ik ondersteun bij het geven van rondleidingen en de opname van de gasten. Er is gestart met een nieuw softwaresysteem waarin de vrijwilligers-, gastenadministratie en het zelfroosteren op een centrale plek terug te vinden zijn. We gaan meer participeren in het netwerk palliatieve zorg. Naast de optimale steun en zorg voor de gasten wil het hospice een aantrekkelijke en warme plek blijven waar ook de vrijwilligers graag zijn en mogelijkheden hebben om zich verder te kunnen ontwikkelen. Daar wil ik me ook graag voor gaan inzetten.

"Welkom bij onze hospicefamilie" kreeg ik te horen bij mijn start. En zo is het echt, zo een familie gun je iedereen!

In deze nieuwsbrief komen drie bijzondere mensen aan het woord over hun ervaring met ons huis.

We zijn hen zeer erkentelijk dat zij, met toestemming, hun verhaal willen delen. Zo schetsen zij voor u, als lezer een beeld van de sfeer en beleving in ons bijna-thuis-huis.

Hun situatie kan inmiddels veranderd zijn.

Verhalen van bewoners: Ria

Ria is een hele charmante dame die al twee maanden bij ons woont, haar kamer is ingericht met veel mooie spullen van thuis maar vooral met prachtige schilderijen gemaakt door haar man. Haar kamer doet de naam van ons bijna-thuis-huis echt eer aan.

Ria is erg tevreden over haar verblijf bij ons in huis en vertelt me het volgende:

Mijn huisarts vertelde mij over een hospice en daarvoor ben ik samen met mijn twee lieve dochters gaan kijken bij een ander hospice en deze hier in Gestel. We vonden het bijzonder wat er allemaal kan in een hospice, dat was allemaal nieuw voor ons. In Gestel

werden we ontvangen door Susanne en Willemien en we hadden meteen een fijne klik. Alles werd ons eerlijk en duidelijk uitgelegd. Ik mocht nog in een van de kamers kijken en we maakten ook nog een ronde door de schitterende tuin. We dronken thee onder de veranda van het nieuwe tuinhuis en daar nam ik, als dochter van de tuinder, de moeilijke beslissing: hier wil ik gaan wonen. De kleinschaligheid en de gezelligheid bepaalden mijn keuze. Mijn dochters waren het helemaal met me eens.

Twee dagen later mocht ik gezien mijn situatie al komen en werd ik warm ontvangen door lieve mensen. Mijn dochters ook zo opgelucht en tevreden. De eerste nacht sliep ik meteen als een roos; ik voelde me zo veilig in de fantastisch groep van vrijwilligers. Er is hen geen moeite teveel. De nachtzuster staat meteen paraat al doe ik nog zo zachtjes en dat is een fijn idee.

Ze noemen het een bijna-thuis-huis Hospice en dat is het ook. Ik voel me vanaf de eerste dag al zo goed thuis hier. Het dagelijks leven wordt hier geleefd met een lach en een traan. Ik ga nog regelmatig naar mijn dochters toe en ik ontvang hier vrijwel elke middag bezoek. Mijn bezoek is verbaasd over mijn fijne kamer en eigen badkamer. Zij hadden er ook geen voorstelling van, net als wij dat niet hadden eigenlijk.

De vrijwilligers zijn stuk voor stuk zo ontzettend lief, ze willen alles voor je doen. Er wordt elke dag vers gekookt maar helaas wordt mijn eetlust elke dag wel wat minder. Vloeibare dingen proberen ze dan weer voor me, echt zo lief.

De afgelopen twee maanden heb ik nog zo fijn mogen beleven hier dat had ik niet durven dromen. Je wordt hier zo lekker verwend! Geen moment heb ik spijt gehad van deze beslissing en ook onze dochters niet. Ze komen ontzettend vaak hier en dan is het vooral gezellig bezoek in plaats van boodschappenlijsten en zorg bespreken. Ik ben van plan om nog een tijdje te blijven genieten van deze fantastische zorg.

Onze complimenten aan werkelijk iedereen die zich inzet voor dit fantastische huis!

Verhalen van bewoners: Paula

Begin november is er een nieuwe bewoner opgenomen in ons huis, Paula een vrouw van 60 jaren jong uit Sint Michielsgestel. Haar geest lijkt op die van een energieke veertiger en ze wil maar wat graag vertellen over haar ervaringen tot nu toe.

Paula:

Ik ben al bekend met het Hospice vanaf de opening door een goede bekende van mij die er als vrijwilliger werkte. Sinds juli 2022 weet ik dat ik heel erg ziek ben en ik ben meteen heel eerlijk en goed voorgelicht door mijn oncoloog uit het JBZ.

Vrijwel meteen wist ik ook dat ik niet thuis wilde sterven om mijn thuisfront niet te zwaar te belasten. Ik heb mijn hele arbeidzame leven in de zorg gewerkt dus een Hospice was geen onbekend begrip voor mij.

Na een aantal chemo's bleek de behandeling niet aan te slaan en moesten we een ander traject in. Thuiszorg kwam via de organisatie van Vivent in huis en zij konden me al zoveel vertellen over het Hospice in eigen dorp, zij geven daar namelijk de verpleegkundige ondersteuning. Snel regelden wij een oriënterend gesprek en een kleine rondleiding.

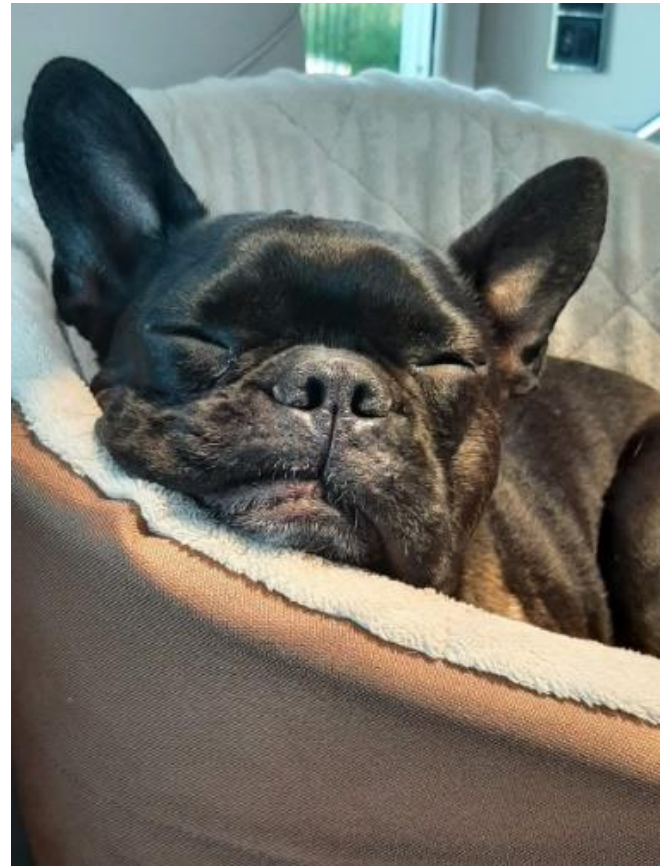
Mijn mond viel open van verbazing, zo kleinschalig voor 4 bewoners, zo huiselijk en mooi ingericht, hoe bestaat dit? Mijn man en ik werden zo hartelijk ontvangen en bovenal zo eerlijk en duidelijk voorgelicht. We wilden meteen inschrijven het gevoel was zo ontzettend goed, hier wilde ik het laatste stuk van mijn leven graag voltooien.

Vanaf het moment van inschrijving tot opnemen was er een goed contact met een vaste persoon van het Hospice, we mailden of belden en dat was plezierig.

Schietgebedjes deed ik alsmaar... zou er op tijd een plekje voor me zijn, ben ik wel urgent genoeg want er was natuurlijk een wachtlijst. Huisarts van Eunen steunde me voor de 100% en zei steeds: ze kunnen zomaar bellen..

En dan word je zomaar gebeld: er is een kamer voor je beschikbaar! Wat een ontlasting, ik moest

zo verschrikkelijk huilen van blijdschap: ja, ik mocht komen! Dan wordt het veel veiliger voor mij met al die prachtige voorzieningen en voor mijn man en zusje wordt het beter draagbaar. We worden allemaal ontzorgd zoals ze dat hier noemen.

Ik was er veel meer aan toe als ik zelf door had. Het gevoel van veiligheid en de warmte die ik hier mag ervaren is een ongekend luxe cadeau. De mensen die hier werken zijn zo ongekend belangstellend, oprecht, warm en zo respectvol ook. Ik heb zelf de regie, wat ik nog zelf wil doen of juist niet, ik mag nog lekker eruit of naar even naar huis als ik dat wil. Ik eet elke dag in de woonkamer en dat is zo gezellig. We lachen nog zoveel hier; soms ook wel galgenhumor, hoor. Ik ga de laatste fase op een heel andere manier doormaken dan ik ooit had durven denken. Ik kan alle liefdevolle zorg zo fijn accepteren terwijl ik altijd gezorgd heb voor anderen. Ik voel nu aan den lijve hoe fijn het is om deze zorg te ontvangen.

Ik merk ook hoe verantwoordelijk iedereen met me omgaat, ook 's nachts staat de verpleegkundige meteen klaar. Mijn man en mijn zusje zijn ook zo ontzorgd en dat doet ze goed. In mij vindt een soort ontlading plaats: dat voel ik, letterlijk én figuurlijk.

Ik kom tot rust, alle hulp en hulpmiddelen brengen me meer energie. Zelfs mijn lieve hond Hugo slaapt als de beste als hij bij me op bezoek is geweest: die voelt het ook: 't is goed zo, mijn "vrouwje" is in een warm bad terechtgekomen zoals ze het zelf noemt.

Verhalen van bewoners: Karel

Als ik half november de kamer van Karel binnen kom weet ik niet wat ik zie. Zijn hele kamer is al in kerstsfeer en overal staan kleine kerst lichtjes aan en dat om 10.30 in de ochtend. Samen met zijn lieve zus Caroline, die elke dag op bezoek komt, regelden ze deze make-over van zijn kamer. Karel is een échte levensgenieter van 87 jaren jong en hij geniet nog steeds, elke dag.

Karel aan het woord:

Uit het ziekenhuis ging ik direct naar het Hospice, ik had nog nooit van een Hospice gehoord. In de ambulance hadden we al de grootste lol omdat ik zo blij was uit het ziekenhuis te zijn. Toen ik hier binnenkwam was mijn zus er al en ik dacht ik krijg een klein kamertje. Maar nee hoor dat was niet het geval. Het is gewoon een soort van eigen huisje. Met een eigen badkamer en een soort keukentje. Ik was zo ontzettend snel gewend hier maar dat is hier ook niet zo moeilijk want ik word hier zo VERWEND!

Ik gebruik ontbijt, lunch en diner hier elke dag in de woonkamer. Op je kamer eten kan natuurlijk ook maar dat vind ik minder gezellig. Ik heb altijd wel een leuk praatje bij me voor iedereen. Soms komen ze ook vragen of ik gezellig naar de woonkamer kom in de avond. Wanneer ik de mensen hier eens aan het lachen kan krijgen dan is mijn dag alweer goed. Ik heb hier fijne contacten in huis en vaak zijn er mooie gesprekken. Ik ben natuurlijk niet voor niets in dit huis maar gelukkig ben ik nergens bang voor; ook niet voor de dood. Ik

kan er ook makkelijk over praten en dat is een geluk. Ik heb een fantastisch mooi leven gehad en veel avonturen beleefd. Dat ik nu het laatste gedeelte van mijn leven hier in dit huis mag zijn vind ik goud waard. Ik ben heel dankbaar werkelijk! Ik heb met mijn zus alles besproken en zij weet precies hoe ik het allemaal wil en dat is fijn voor haar.

De vrijwilligers zijn gewoon schatten van mensen. Elke 4 uur staan er nieuwe lieverds klaar voor ons als bewoners. Ik noem ze ook schatten of lieverds want die namen kan ik niet meer onthouden. Voor mijn zus Caroline is ook iedereen zo ontzettend hartelijk. Zij heeft al bij haar eigen huisarts aangegeven dat zij ook in deze Hospice wil wonen als het zover is.

Karel ziet zijn vervangende huisarts aan komen, zijn grote vriend. De levensles van Karel voor ons allen is met name: **altijd proberen positief te blijven. Herinner je vooral de mooie blije dingen van het leven.**

Deze Karel is een gelukkig tevreden mens die zich heel bevoorrecht voelt om hier in het Hospice te mogen wonen. En omdat Karel ook niet weet hoeveel tijd van leven hij nog krijgt heeft hij nu alvast zijn kerstboom gezet om van te genieten! Die kerstsfeer nemen ze Karel al niet meer af!

Vrijwilligers in het zonnetje

Onze vrijwilligers verwennen 365 dagen per jaar onze gasten en de meesten van hen al vanaf het begin van het bestaan van het Hospice.

Om al deze vrijwilligers, mensen van Vivent, huisartsen en onze schoonmaakhulp Wilma te bedanken en in het zonnetje te zetten biedt het bestuur een heerlijke High Tea aan bij Boer Goossens op 15 december.

Nu zijn deze lieve mensen eens aan de beurt, we kunnen ze niet genoeg verwennen. Zonder hen geen hospice!

Bedankt lieve collega's!

Sinterklaascadeau voor kerst

De foto die dit jaar de kerstkaart siert is een cadeau van een dankbare bewoner. Deze kerstboom met lichtjes schittert in de tuin van het Hospice. Vanuit de woonkamer hebben we er zicht op zodat iedereen ervan mee kan genieten.

Een nieuw gezicht

Ik ben Babette de Jager, 35 jaar oud. Ik woon samen met Michael en onze 3 kinderen aan de Dommel in Sint Michielsgestel. Ik haal veel plezier uit muziek luisteren, lezen, sporten en ik verdiep mij graag in de filosofie. Het belichten van vraagstukken van verschillende kanten én dat er geen juist antwoord te vinden is vind ik erg interessant. Zo luister ik graag naar de podcasts 'Future Affairs' en 'Over Leven'.

Ik ben projectmanager, een rol die goed bij mij past. Ik houd ervan om met enthousiasme en overtuiging anderen mee te krijgen met mijn ideeën en veranderingen.

Naast mijn baan en mijn drukke gezin zocht ik iets wat mij voldoening geeft en waarbij ik een bijdrage kan leveren aan de samenleving. Vanuit deze zoektocht kwam ik bij Parunashia terecht en ik voelde me direct welkom en thuis. Fantastisch om te zien dat er een hele community ontstaan is rondom Parunashia met vrijwilligers die zich met hart en ziel inzetten om de bewoners te ontzorgen. Deze mensen en de mooie verhalen geven mij energie. Ik vind het dan ook erg leuk om onderdeel van deze groep te mogen zijn en me in te gaan zetten voor de PR en communicatie!

Save the date: 1 augustus

In augustus 2019 opende het Hospice haar deuren. Aankomend jaar is dat alweer 5 jaar en uiteraard willen we graag bij deze bijzondere mijlpaal met jullie stilstaan. Daarom willen we jullie vragen om 1 augustus te noteren in de agenda! Meer informatie volgt..

Sponsoren van het eerste uur

Enthousiaste en gulle sponsoren die ons vanaf de allereerste dag al helpen en ondersteunen: de groenteman, de bloemenman van de weekmarkt, bloemisten Sleutjes, Albert Heijn en Jumbo. Dit is niet vanzelfsprekend en we zijn er ontzettend dankbaar voor. Nu was het aan ons op de sponsoren te trakteren! Sponsoren, bedankt!

Leo en Elly Sleutjes

Ton, bedrijfsleider JUMBO, Sint-Michielsgestel

Jimmy van Flowers Only van de Gestelse weekmarkt

Arno Pijnappels, de groenteman van de weekmarkt.

Marit, bedrijfsleidster van AH Sint-Michielsgestel

Donatie aan Hospice Parunashia

Wilt u de betekenis van Hospice Parunashia in onze gemeenschap financieel ondersteunen? Dat kan door een bijdrage aan het hospice.

Scan daarvoor de onderstaande QR code.

